

ρησε με ἀστρονομικούς ὑπολογισμούς ἐπὶ τῆς σελήνης, παντελῆναι οὕτης, ἀκριβῶς νὰ προσδιορίσῃ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα, καθὼς εὐρών τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ὡς πρὸς τὸ Πάσχα ἦν τὸν ἀκριβές, καὶ διὰ τὸ ἔτος 1700, ὅτε ἐμελλε νὰ εἰσαχθῇ τὸ νέον διωρθωμένον ἡμερολόγιον, διέταξε νὰ παραλειφθῶσι κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἑνδεκα ἡμέραι, καὶ μετὰ τὴν 18 τοῦ Φεβρουαρίου ἀμέσως ν' ἀριθμῆται ἡ πρώτη τοῦ Μαρτίου. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο εἰσῆχθη κατὰ τὸ εἰρημένον ἔτος ἀμέσως εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐν Γερμανίᾳ, εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ Δανιμαρκίαν, καὶ μετὰ ἐν ἔτος εἰς τὴν Ἑλβετίαν, κατὰ δὲ τὰ 1752 καὶ 1753 εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Σουηδίαν.

Τοῦτο τὸ διωρθωμένον ἡμερολόγιον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐσυμφώνει μετὰ τὸ Γρηγοριανόν, καὶ ὡς πρὸς τὸ Πάσχα ἀκόμη. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κυκλικὸς ὑπολογισμὸς δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ πάντοτε μετὰ τοὺς ἀστρονομικούς, ἐκ τούτου συνέβη κατὰ τὰ ἔτη 1724 καὶ 1744, νὰ συμπέσῃ τὸ Πάσχα παρὰ τοῖς διαμαρτυρουμένοις ὁκτὼ ἡμέρας πρότερον, ἢ παρὰ τοῖς καθολικοῖς τὸ αὐτὸ εἰλέγετο ὅτι μέλλει νὰ συμβῇ καὶ κατὰ τὸ 1778, ὅθεν Φριδερίκος Β'. ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, διέταξε τὸ 1776, ὥστε τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ παρὰ τοῖς διαμαρτυρουμένοις ὑπηκόοις αὐτοῦ νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ὡς ἡμερολόγιον τοῦ Κράτους. Τὸ δὲ ἐν τῇ Ῥωσίᾳ καὶ ἐν τῇ Ανατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπάρχον ἡμερολόγιον οὕσιωδὸς εἶναι σύμφωνον μετὰ τὸ Ἰουλιανόν, διὰ μεταχειριζόμεθα συνήθως καὶ τὴν παλαιὰν καὶ τὴν νέαν ἡμερομηνίαν.

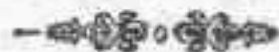
Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν τοῦ ἡμετέρου ἔτους εἰσὶ τὰ αὐτά, ἃ καὶ παρὰ Ῥωμαίοις. Ὁ Ἰαννουάριος καλεῖται ἐκ τοῦ Ἰανου, θεοῦ τοῦ χρόνου, ὁ Μάρτιος ἐκ τοῦ Ἀρεως, θεοῦ τοῦ πολέμου, ὁ Μάιος ἐκ τῆς Μαίας, μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ ὁ Ἰούνιος ἀπὸ τῆς Juno (Ἥρας), εἰς τὰς ὁποίας τέσσαρας θεότητας ἐτελοῦντο δημόσιοι θυσίαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν εἰρημένων μηνῶν τὸ ὄνομα τοῦ Φεβρουαρίου παράγεται ἐκ τοῦ februaire, καθότι εἰς τούτον τὸν μῆνα ἤρχιζεν εἰς τὰ Λουπερκάλια ἡ ἐορτὴ τῶν καθαρμῶν τῆς πόλεως, καθὼς τὸ τοῦ Ἀπριλίου ἐτυμολογεῖται ἐκ τοῦ aperire, καθὼς κατὰ τούτον τὸν ἐαρινὸν μῆνα ἀνοίγαμένων τῶν κατὰ τὸν χειμῶνα ἀποκεκλεισμένων καρπῶν τῆς γῆς. Οἱ δὲ λοιποὶ μῆνες, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος διατηροῦσιν εἰσέτι τὰ παλαιὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματά των, ὡς ἂν ἤρχιζε τὸ ἔτος ἀπὸ τὸν Μάρτιον διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ὁ Ἰούλιος καὶ Αὐγούστος ἀρχήτερα ὠνομάζοντο Κοϊντίλιος καὶ Σεξτίλιος, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου τούτου στρατηγοῦ, διὰ δόγματος τῆς συγκλήτου τὸ ὄνομα Κοϊντίλιος μετεβλήθη εἰς τὸ Ἰούλιος, καθὼς μετέπειτα, ὅτε ὁ Ὀκταβιανὸς ὠνομάσθη Αὐγούστος, δι' ἐτέρου δόγματος τῆς Βουλῆς, τὸν Σεξτίλιον ἀντεκατέστησεν ὁ Αὐγούστος.

Ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία ἐν τούτοις διατηρεῖ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, καὶ κατ' αὐτὸ ἔχει διατεταγμένας τὰς ἐορτάς της. Διὰ τοῦτο ὑπάρχουσιν ἰδιαίτερα ἡμερολόγια πρὸς ἐκκλησιαστικὴν χρῆσιν, τὰ ὁποῖα

καὶ μέχρι τὴν σήμερον ἐκκλησιαστικὰ ἡμερολόγια ὠνομάζονται. Τοιαῦτα ἡμερολόγια, ἀλλὰ σύντομα, ὑπῆρχον καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησίαν, περιέχοντα μόνον τὰς ἐορτάς τοῦ ἔτους, ἀντὶ τῆς εἰς ἡμέρας, ἐβδομάδας, καὶ μῆνας διακρίσεως, οἷον τὸ responsoziale καὶ Antiphonarium Γρηγορίου τοῦ μεγάλου, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Καρδινάλιου Θωμασσίνου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Specimen distributionis officiorum per circulum anni. » Τὰ ἐκτενέστερα ὅμως εἶχον καὶ τὴν κατὰ μῆνας καὶ ἐβδομάδας διαίρεσιν τὴν δὲ σύνθεσιν καὶ διάταξιν αὐτῶν ἦσαν ἐπιφορτισμένοι οἱ Ἐπίσκοποι, ὑφ' ὧν διακρίνοντο ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτεροι Κληρικοὶ, οἵτινες συγγράφοντες τοὺς βίους τῶν Μαρτύρων, καὶ τὰ περιστατικὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν, τὰ καθυπέβαλλον εἰς τοὺς ἐπισκόπους τούτους. Ἐκάστη ἐκκλησία εἶχε καὶ τὸ ἴδιον αὐτῆς ἡμερολόγιον. Τὸ ἀρχαιότατον τούτου τοῦ εἶδους, διασωθὲν μέχρις ἡμῶν, συνετάχθη περὶ τὰ μέσα τῆς τετάρτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ περιφήμου Ἰησοῦτου Αἰγιδίου Βουχερίου. Δύο ἄλλα, μικρόν τι μεταγενέστερα, ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ Ἰωάννου Φρόντου καὶ Ἐδμόνδου Μαρτίνου. Ἐν ἡμερολόγιον τῆς ἐν Καρθαγένη ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν 5 ἢ 6 ἑκατονταετηρίδα ἀνευρέθη ὑπὸ Μαβιλλῶνος, καὶ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Ρουινάρτου. Ἀπόσπασμα ἀρχαίου Γοιθικοῦ καὶ Μοζαραβικοῦ ἡμερολογίου, καὶ ἕτερον γαλλιστὶ καὶ γερμανιστὶ ἀπὸ τῆς 9ης καὶ ἐφεξῆς ἑκατονταετηρίδος, ὑπὸ διαφόρων σοφῶν ἀνδρῶν ἐξεδόθησαν. Τὰ ἡμερολόγια ἦσαν αἱ βάσεις τῶν Μαρτυρολογίων, καὶ, ἐπειδὴ κατ' αὐτὰ ἐορτάζετο καὶ ἡμέρα τῶν Μαρτύρων, ἀπετέλουν καὶ μετὰ ταῦτα μέρος τῶν ἱερῶν βιβλίων, ὅθεν καὶ μέχρι τῆς σήμερον διατηροῦσι τὴν ἀξίαν των, ἔχοντα μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΟΦΟΚΛΗΣ,

ΠΕΡΙ

ΚΑΜΕΛΛΙΑΣ.

(Camellia Japonica. Lin.—Class: Monadelphica Polyandria).

C. Japonica foliis ovatis utrinque acuminatis, serraturis minimis. (Cavan. Diss. 6.)

—o—

Τὸ φυτὸν τοῦτο εἰσῆχθη πρό τινων ἐτῶν εἰς διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόκην

τρον νησόν μας Θήραν· ὥστε ἂν καὶ οἱ πλείστοι ἐξ ἡμῶν γνωρίζουσιν αὐτὸ, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ γράψωμεν ἐνταῦθα ὀλίγα τινά, προτάτοντες περὶ τοῦ φυτοῦ τούτου, ἐν συντόμῳ, κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν συνήθειαν, τὴν βοτανικὴν αὐτοῦ περιγραφὴν. Ἰπάρχουσι διάφορα εἶδη Καμελλίας, ἐξ ὧν ἄλλα μὲν ἔχουσι τ' ἄνθη ἀπλά ἢ διπλά, ἄλλα δὲ μονόχρωα ἢ

σεσηπύτων, ἢ δὲ ὑπερέχουσα γαιώδης βάσις αὐτοῦ νὰ ᾖ τιτανώδης ἢ χαλικιώδης καὶ οὐχὶ ἀργιλώδης. Ὁ θάμνος οὗτος εἶναι ἀειθαλὴς καὶ μόλις ἀναβαίνει εἰς ὕψος 8—9 πηγῶν, φέρων πολλοὺς κλάδους ὀρθοὺς, λείους καὶ περιμήκει· ὁ δὲ φλὸς εἶναι τερρόχρους. Τὰ ἄνθη, ἄσπρα ἀλλ' ὡραία, ἀναφύονται ἐπὶ τῶν κλάδων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μονήρη,

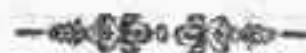
Καμελλία.

πολύχρωα· ὅλα δὲ ταῦτα γεννῶνται αὐτοφυῶς εἰς τὰ δάση τῆς Ἰαπωνίας καὶ Σινκῆς, εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην, ὅπου κατὰ πρῶτον εἰσῆχθησαν περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, εὐδοκιμοῦσι καλλιεργούμενα καὶ ἐντὸς γαστρῶν, καὶ κατὰ γῆς. Ἀπαιτεῖται ὅμως ὥστε τὸ χῶμα νὰ ᾖ ἐλαφρὸν καὶ λιπαρὸν, δηλαδὴ, νὰ ἐμπεριέχῃ πολλὴν ὕλην φυτῶν

καὶ ἐπὶ βραχέων καυλῶν. Ἡ ἀνθοῖς ἀρχεῖται κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα καὶ διαρκεῖ σχεδὸν καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

Πολλαπλασιάζεται δὲ συνήθως διὰ τῆς φυτεύσεως κλώνων ἢ μασχευμάτων.

Ι. ΔΕ ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Ο ΑΛΕΚΤΩΡ

ΤΟΥ

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ.

Ἐτρεχον ὅλαις δυνάμεσι! ματαίως ἢ καλὴ γραῖά μου ἠγωνίσθη νὰ μ' ἐμποδίσῃ, ματαίως ἐκράυγασεν ἢ ταλαίπωρος, «Φριδερίκε, ποῦ ὑπάγεις, τοιαύτην ὥραν, υἱέ μου; Ἀκόμη νύξ εἶναι! ἡσύ-